

1249 12/11 48: 1. beh. af f. t. l. om ekstraordn. tillæg til alders- og invaliderentnydere. 1250

Formanden: Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har ordet for en kort bemærkning.

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen udtalte som svar her, at det var en ekspeditionssag, og at han ikke gad spille ord på mig. Det tager jeg temmelig let, heller ikke jeg lader mig imponere af det ærede medlems betragtninger, de var nemlig såre usaglige, ikke et eneste sagligt argument havde den ærede Herrens tjener at gøre overfor de betragtninger, jeg fremsatte her, hvad angår beløbene til de gamle rentemodtagere; jeg har sagt på kroner og øre, hvad de får i landkommunerne, købstæderne og hovedstaden; hvad mener det ærede medlem om disse elendige kår? Og jeg må sige, at da man i sin tid gennemførte de indirekte skatter på spiritus, øl, o. lign., sagde man, at det var, fordi man skulle have aldersrentelovgivning, og man har lagt på og på og forhøjet disse indirekte skatter, men man har ikke i samme grad lagt på aldersrenten. Det var på tide, man gjorde det og holdt op med at snakke om den vederlagsfri aldersrente.

Formanden: Det forekommer mig, at det ærede medlem kom lidt for langt ind på den ærede foregående talers personlige forhold, også ved den betoning, ordene fik.

Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen har ordet for en kort bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg kender ikke den ærede sidste talers borgerlige håndtering. Jeg skal også ganske undlade at inddrage det spørgsmål i forhandlingen, men hvis det ærede medlem tror, at det er en velgørenhedskomiteé, hun er medlem af, har hun taget fejl. Jeg er ikke bange for at lægge mit velgørenhedsregnskab ved siden af det ærede medlems til enhver tid og hvor som helst, men her drejer det sig om midler, der tvangsudskrives, og her må der anlægges helt andre synspunkter end dem, det ærede medlem anlagde i sin sidste tale. Her drejer det sig om at indrette samfundets forhold således, at *også* de gamle og invaliderne kan få de bedst mulige vilkår blandt os. Dér tør jeg nok sige, at jeg må advare netop de gamle, de 250 000 alders-

rentenydere, vi har her i landet, mod den agitation, den hemningsløse, ansvarsløse agitation, der føres fra det ærede medlems og hendes partis side, når man siger, at der bare skal forhøjes og forhøjes og forhøjes, uden at man nogensinde tager i betragtning, hvorfra midlerne skal komme, og hvorledes det producerende samfund skal tilvejebringe dem.

Formanden: Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har ordet for en kort bemærkning.

Ragnhild Andersen: Jeg anser ikke det høje ting for en velgørenhedskomiteé, jeg anser det for vor pligt at indrette vilkårene for vore dårligst stillede medborgere, så de kan leve menneskeværdigt, og det agter jeg at arbejde for så længe, jeg overhovedet kan arbejde. Men når det ærede medlem siger, at vi fører en hemningsløs og ansvarsløs agitation for at give penge ud til de gamle uden at anvise, hvor staten skal skaffe dækning fra, tager det ærede medlem meget fejl. Tidligere er dette spørgsmål ikke blevet rejst i debatten, men jeg kunne henvise til masser af områder, hvor der er muligheder for at skaffe penge. Alene de 30 jetjagere, vi anskaffer, koster 30—40 mill. kr., masser af penge går til militæret, og der er de besparelser, som man faktisk har givet formueejerne i kraft af manglende engangsindkomstskat o. s. v. Kort sagt, der er mange områder, men jeg savner stadig den saglige begrundelse fra det ærede medlem for at gå imod mine forslag om reelle forbedringer. Jeg har nævnt, at aldersrentemodtagerne kan ikke leve af den indtægt, de har i dag, og hvis det ærede medlem bestrider det, ja så er det mod al sund fornuft. Det er klart som dagen, at med de beløb, der er fastsat, er det umuligt at leve af renten. Disse saglige argumenter kunne jeg godt lide at høre det ærede medlems svar på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.